

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Notae Severini Binii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

stus enim præcedentis anni consul fuerat cum Theodosio XVI. In codice Lugdunensi, quem vnum præcipue in his subscriptionibus secuti sumus, sub finem *Constantiani* legitur pro *Constantini*.

ANNO
CHRISTI
439.

NOTÆ SEVERINI BINII.

Acta Synodi.

^a *Concilium.*] Causam habiti Concilii ipsa acta manifeste aperiunt. Ebredunensis episcopi ordinatio a duobus tantum episcopis contra Canones facta irritatur: ordinantes iniuncta pœna mulctantur: episcopi ab hæresi aut schismate ad ecclesiam redeuntes, quo loco habendi sint, definitur. De defunctorum episcoporum cura & exequiis statutum est, vt proximior episcopus harum rerum curam assumat: post habitum consensum metropolitani, defunctum septimo die sepeliat: ad ordinationem vltterius nemo, nisi a metropolitano vocatus, accedat.

Locus habiti Concilii.

^b *Regense.*] Hactenus ab omnibus fere creditum fuit, hoc Concilium habitum Regii in Æmilia, vel vt nunc loquimur in Lombardia: cum tamen res gesta alterum Regium, in Narbonensi prouincia situm, satis indicare debuerit; siquidem in eo agatur de consulendo ecclesiæ Ebredunensi, quam in Gallia transalpina sitam esse manifestum est. De constituendo episcopo Galliæ transalpinæ in Concilio cisalpino actum fuisse, non est credibile. Fuisse in transalpina Gallia eius nominis ciuitatem, indices Vaticani demonstrant; qui sic habent: *Archiepiscopus Rheginensis in Calabria: episcopus Regiensis in Æmilia sub Rauennate metropolitano.* Antoninus in itinerario inter ciuitates prouinciæ Narbonensis secundæ ponit ciuitatem Retensium, forte Regensium. In Celtico indiculo, qui commentariis Cæsaris additus est, Regenæ & Regensensis episcopatus mentio habetur; sicut etiam Ebreduni, & episcopatus Ebredunensis. Accedit quod iidem ferme episcopi omnes nominati reperiuntur & subscripti in Concilio Arausicano, in Gallia Narbonensi, post annum sequentem sub consulatu Cyri celebrato, qui huic etiam Regiensi Concilio interfuerunt & subscripserunt. Vtramque igitur Synodum in vna eademque Narbonensi prouincia habitam fuisse non facile prudens aliquis negauerit. Denique subscriptiones episcoporum Epauensis Concilii demonstrant, Ebredunum eiusque ecclesiæ episcopum, de cuius ordinatione perperam facta in hoc Concilio disputatū fuit, Viennensi metropoli, & consequenter Narbonensi prouinciæ in Gallia, subditum fuisse. His adde quod Sidonius Apollinaris lib. 6. epistola vltima ad Patientem episcopum Lugdunensem recensens populos Narbonensis prouinciæ, scribit: *Quantas tibi gratias Arelatenses, Regenses, Aueniocus, Arausionensis quoque & Albensis Valentinaeque & Tricassinæ urbis professor exoluant?* Ex quibus omnibus satis euidens est & manifestum, quod hoc Concilium non quidem Regii Lepidi, sed potius Regii Galliarum in prouincia Narbonensi celebratum fuerit; quamquam ex viris doctissimis non pauci contrarium teneant. Baronius anno 439. num. 44. In Nicoliana editione hæc eadem fere omnia huic Concilio præfixa fuerunt.

^c *Era*

ANNO
CHRISTI
439.

^c *Æra 472.*] Hæc chronologia secundum æram Hispanicam erronea, est & sequenti chronologiæ Christi & consulum contraria. Nam si triginta octo annos, quibus Æræ supputatio chronologiam Christi superat, ab ea subtrahas, remanent quadringenti triginta quatuor: adeoque non subsisteret, quod in principio & fine actuum synodaliū refertur, hanc Synodum decimosexto Kalendas Decembris Theodosio X V II. & Festo consulibus, anno nimirum Christi 439. celebratam esse.

Chronologia corrupta.

^d *Quod ergo in quibusdam schismaticis, &c.*] Ocasio huius constitutionis ista fuit: Episcoporum eorum qui Pelagium sectati fuerant quidam pœnitentiam simulabant, ut sedem sibi merito ademptam recipere. Ut ergo patres Concilii certo aliquo & euidente experimento discerent, qui vere, quive ex iis fide pœniterent, constitutionem decreuerunt, ne qui ex schismaticis aut hæreticis ad ecclesiam redirent, sedibus ac dignitatibus suis, quibus priuati erant, restituerentur. Exemplo Sixti pontificis ad hæc constituenda commotos fuisse patres, est admodum probabile. De quo S. Prosper in chronico hæc ait. *Hactempestate Iulianus Atellanensis iactantissimus Pelagiani erroris assertor, quem dudum amissi episcopatus intemperans cupido exagitabat, multimoda arte fallendi correctionis spem præferens, molitus in communionem ecclesiæ irrepere: sed iis insidiis Sixtus papa diaconi Leonis hortatu vigilanter occurrens, nullum aditum pestiferis conatibus patere permisit: & ita omnes catholicos defectione fallacis bestia gaudere fecit, quasi tunc primum superbissimam hæresim gladius apostolicus denuntiasset.* Vide Baronium anno 439. num. 45.

Canon 3. Ocasio huius constitutionis quæ.

VITA,
EPISTOLÆ, ET DECRETA
LEONIS PAPÆ I.

Ex libro pontificali.

ANNO
CHRISTI
440.

^a LEO natione Tuscus, ex patre Quintiano, ^b sedit annos vingintivnum, mensem vnum, dies tredecim. Huius temporibus fecit Demetria ancilla Dei basilicam S. Stephano via Latina, milliario tertio, in prædio suo. ^c Hic inuenit duas hæreses, Eutychianam & Nestorianam. Hic ordinauit præcepta sua auctoritate, & misit ad Martianum Augustum catholicum principem fidelem. Et facta collatione cum eodem principe, collecti sunt episcopi. Et factum est Concilium sanctum episcoporum in Calchedonia, in martyrio sanctæ Euphemie. Et con-

Concil. Tom. 7.

G